

[Bilgrav-Nielsen]

Finanslovsforslaget er, ja, man kunne næsten sige: som finanslovsforslag skal være. Vi ved alle sammen, hvad omfanget af et finanslovsforslag er, og hvilke poster der må være der. Der kan altid være lidt forskel på dem. Det, som er det store problem i dansk økonomi, og som også afspejles i finanslovens poster, er vores store arbejdsløshed, og det er jo præcis dér, den forrige regering tog alvorligt fejl.

Den forrige regering spåede, at dette år, 1993, ville give en arbejdsløshed på 305.000. Vi ved nu, at det bliver 350.000. Det er først og fremmest et fejlskøn fra den forrige regerings side, og bag dette fejlskøn ligger også den forrige regerings mangel på initiativer til at gøre noget for at rette op på dette. Man taler om det, men man gør intet.

Den nuværende regering har sat en masse god lovgivning i søen, deriblandt en skattereform, som for mindst 90 pct.s vedkommende kunne være skrevet af den forrige regering. Men man siger nej.

Jeg kan kun slutte her med at sige, at finanslovsforslaget naturligtvis skal forhandles med Folketingets partier. Der er formentlig ingen grund til at forhandle længe med Fremskridtspartiet, for det vil stemme imod. Alle øvrige partier har holdt det åbent, og vi imødeser gerne denne forhandling.

Specielt synes jeg, der var en god åbning fra SF's side i dag, og det skal blive spændende at se, om vi denne gang kan få endnu bredere tilslutning til finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Jeg vil bruge anledningen til at takke den sidste ærede taler for hans gentagne forsøg på at reklamere for hr. Fogh Rasmussens glimrende bog.

Hr. Bilgrav-Nielsen gentog faktisk noget af den kritik, som han fremførte under åbningsdebatten her. Det var nemlig et forsøg på at kritisere 1980'ernes økonomiske tænkning, især USA's politik under Ronald Reagan. Og jeg vil gerne bruge denne anledning til at rette det falsum, som gentagne gange bliver fremført, både i pressen og også her fra talerstolen, vedrørende USA's økonomi i 1980'erne.

Vi er enige om, at Reagan gennemførte nogle enorme skattelettelser i 1982 – efter socialdemokraten Jimmy Carters fadæser i 1970'er-

ne. Og disse skattelettelser medførte bl.a. den længste uafbrudte vækstperiode, nemlig på 92 måneder, i USA's og verdens historie. Der var 32 pct. vækst i USA's økonomi, og den vækst svarer til, at hele Vesttysklands økonomi blev lagt oven i den amerikanske økonomi i løbet af disse 92 måneder. Skattelettelserne førte til tre millioner nye virksomheder, der blev privatfinansieret. Reagens politik førte også til 19 millioner nye, varige arbejdspladser. Den førte til 18 pct. gennemsnitlig vækst i mellemindtægterne i USA. Og den medførte også, at top 10 pct.-indtægterne betalte op til 57 pct. af samtlige af statens indtægter i USA i denne periode.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Bilgrav-Nielsen startede sit indlæg med at påstå, at oppositionen kun har kunstige skræmmebilleder, for i virkeligheden går alting jo så godt, at man er nødt til at finde på noget for at kunne kritisere regeringen.

Er det et kunstigt skræmmebillede, at der er 350.000 mennesker, som er arbejdsløse? Er det et kunstigt skræmmebillede, at staten næste år vil have en gæld, der runder 700 mia. kr.? Er det et kunstigt skræmmebillede, at statens driftsunderskud næste år vil komme op i nærheden af de 60 mia. kr.? Svaret er nej! Det er realiteterne. Det er fakta. Og det er – indrømmet – unægtelig et skræmmebillede, men det er ikke kunstigt. Det er opstået som et resultat af 20 års systematisk politik i denne folketingsal. Og det, vi for vores vedkommende beder om, det er, at den politik bliver ændret.

Derfor har hr. Bilgrav-Nielsen uret i sin slutkonklusion, nemlig at Fremskridtspartiet er der jo ingen grund til at forhandle alverden med, for Fremskridtspartiet vil jo helt sikkert stemme imod.

Hvis hr. Bilgrav-Nielsen har ret i det, så er det, fordi regeringen ikke ønsker at forhandle med Fremskridtspartiet. Jeg opregnede tre tydelige scenarier, hvor der skulle ske ændringer. Det første er spørgsmålet om gældsætningen. Det andet er spørgsmålet om at genoptage privatiseringen, hvor jeg henviste til Teknologisk Instituts glimrende rapport om, hvilke muligheder og hvilket potentiel der er. Og det tredje, men ikke det mindste, er, at der skal ske en afbureaukratisering, så vores erhvervsliv kan komme i vækst igen. For dér har den er-